

Juuso Oravainen

LL, erikoistuva lääkäri
KYS, Anestesiologian ja tehohoidon osaamiskeskus
juuso.oravainen@kuh.fi

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Tarina erikoisalanvaihtajasta

Alussa olivat suo, kuokka – ja erikoisalanvaihtaja. Suo oli ammatillinen, keskeltä melkein puuton neva. Erikoisalanvaihtaja liikkui suolla, pysähdellen, katsellen, kompastellen ja ajoittain ahdistuen hitaasta rämpimisestään. Kuokkaa – tuota anestesiologin perustyökälua – alanvaihtajamme oli sentään joskus hypistellyt käsissään ja pohtinut, mahtaisiko tuon avulla saada ammatillisen suon kuivattua mukavammaksi tarpoa. Alanvaihtajamme uppuroi lopulta erinäisten vaiheiden jälkeen kolmeksi kuukaudeksi tekemään toisen erikoisalan reunapalveluita anestesiologialle ja kävipä niin, että eräänä päivänä hän huomasi pitkällisen (eli hyvinkin alle kahden viikon) harkinnan jälkeen tarttuneensa rekrytointisyöttiin ja hakeneensa uutta suuntaa suovaelluksellaan.

Kuopion täkyinä uusille erikoistuville lääkäreille oli uusi, perusteellinen ja strukturoitu perehdytysohjelma ja suunnitelmallisesti etenevä koulutus kohti erikoislääkärin tutkintoa. Vaikka tässä kohtaa tämä juttu nyrjähtääkin kronologisesti, on todettava, että lupaukset perehdytyksestä ja seniorituesta on pidetty.

Syyskuussa 2019 KYSissä aloitti viiden anestesiologiaan ja tehohoitoon erikoistuvan lääkärin ryhmä. Kahdella heistä oli kertynyt erikoisalalta jo reilun parin vuoden palvelut ja heillä oli voimassa oleva oikeus erikoistumisopintoihin, muut kolme tulivat rekrytoiduksi keskenään hieman erilaisista lähtökohdista. Lisäksi näillä kolmella oli vielä edessään uusi, ennennäkemätön koettelemus, nimittäin paikanhaku yliopiston erikoislääkärin koulutusohjelmaan.

Erikoislääkärikoulutukseen hakeutuminen muuttui viime vuonna aikaisemmasta ilmoittautumiskäytännöstä hakumenettelyksi. Prosessiin

pääsi täyttämällä digitaalisen hakulomakkeen, johon tuli liittää skannatut työ- ja tutkintotodistukset. Prosessissa laskettiin hakijoille alkupisteet, jotka määräytyivät aikaisemman, haun kohteena olevalla erikoisalalla kertyneen työkokemuksen, muun työkokemuksen sekä tehdyn tutkimustyön perusteella. Lisäksi hakulomakkeen yhteydessä tuli palauttaa vapaamuotoinen motivaatiokirje, jossa pyydettiin pohtimaan alalle hakeutumisen vaikuttimia, omia vahvuuksia ja odotuksia. Kirjettä ei sentään pisteytetty.

Alkupisteityksen jälkeen osa hakijoista kutsuttiin haastatteluun, joka niin ikään pisteytettiin. Haastattelu ja sen pisteytys noudattivat samaa kaavaa koko valtakunnassa ja haastattelu sisälsi yhteiset, kaikille erikoisaloille samat kysymykset sekä pari erikoisalaan liittyvää erityiskysymystä. Näinpä erikoistumispaikkaa kärkkyvät tulokkaat pääsivät hikoilemaan haastattelijaraadin eteen. Siinä erikoisalan professoreiden ja linjajohtajien arvioiden silmien alla haastateltavat pyrkivät sitten antamaan parhaan mahdollisen kuvan itsestään. Valittujen kohdalla tämä yhdessä alkupisteiden kanssa luonnollisesti riitti erikoistumispaikan saamiseen.

Erikoisalanvaihtajallamme oli onni myötä. Yliopiston asettama arvovaltainen komitea oli ilmeisesti riittävän vakuuttunut kuulemastaan ja erikoistumisopintoihin myönnettiin oikeus. Vuosien haahuilun jälkeen ammatillinen suovaellus suuntaa nyt kohti erikoislääkäriyden tukevampaa maaperää, vaikkakin välillä askel upottaa ja raskaan saappaan varsi hörppää kuraista vettä, ja välillä ollaan muuten vain hetteikössä rähmällään ja munat turpeessa. Onneksi tällä alalla voi luottaa siihen, että vertaiset ja vanhemmat tekijät ovat aina auttamassa ylös suonsilmästä. ■

**Lupaukset hyvästä
perehdytyksestä ja
seniorituesta on
pidetty.**